

Questionari (per a un treball personal o en grup):

Pensem i compartim:

- ◆ ¿Què ens suggereixen els noms o figures que ens parlen de l'Esperit: el colom (en el baptisme de Jesús), la ventada impetuosa, la remor, les llengües de foc, el do de llengües (en la Pentecosta)?
- ◆ ¿Què diu avui l'Esperit a les nostres comunitats parroquials?

Llegim Fets dels Apòstols 20,28 i adonem-nos de com s'impliquen i interrelacionen el Pare, el Fill i l'Esperit Sant en el pasturatge de la comunitat.

- ◆ ¿Som conscients que les nostres comunitats han de viure immerses en l'amor del Pare, el Fill i l'Esperit Sant?
- ◆ ¿Què significa per a nosaltres que l'Església és una, santa, catòlica i apostòlica?
- ◆ ¿Què significa i com aconseguir que l'Església sigui humil, acollidora, servidora i pobra?

Podem pregar amb el cant: "Esperit de Pentecosta..." (MD 578)

Credo nicenoconstantinopolità (Credo llarg)

...Crec en l'Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida, que procedeix del Pare i del Fill.
I juntament amb el Pare i el Fill és adorat i glorificat; que parlà per boca dels profetes.
I en una sola Església, santa, catòlica i apostòlica.
Professo que hi ha un sol baptisme per perdonar el pecat.
I espero la resurrecció dels morts, i la vida de la glòria. Amén.

Símbol dels Apòstols (Credo breu)

...Crec en l'Esperit Sant;
la santa mare Església catòlica, la comunió dels sants;
la remissió dels pecats; la resurrecció de la carn;
la vida perdurable. Amén.

El Credo – 3

CREC EN L'ESPERIT SANT i en l'Església

L'Esperit Sant, per la seva gràcia, és el primer en el desvetllament de la nostra fe i en la vida nova que consisteix a "conèixer el Pare i aquell que ell ha enviat, Jesucrist" (Joan 17,3). Tanmateix, és el darrer en la revelació de les Persones de la Santíssima Trinitat (...). L'Esperit Sant actua amb el Pare i el Fill des del començament a la consumació del disseny de la nostra salvació. Però és revelat, donat, reconegut i acollit com a Persona en els "darrers temps", inaugurats amb l'Encarnació redemptora del Fill. Llavors aquest disseny diví, acabat en el Crist, "Primogènit" i Cap de la nova creació, podrà prendre cos en la humanitat per l'Esperit infós: l'Església, la comunió dels sants, la remissió dels pecats, la resurrecció de la carn i la vida eterna (*Catecisme de l'Església Catòlica*, núms. 684.686).

Esperit de Déu L'Esperit Sant és l'Esperit de Déu que, al principi, "planava sobre les aigües" (Gènesi 1,2).

És l'Esperit que "parlà per boca dels profetes". Diu el profeta Isaïes: "L'Esperit del Senyor, Déu sobirà, reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit" (61,1). Jesús ho llegirà, un dissabte, a la sinagoga de Natzaret (cf. Lluc 4,18).

És l'Esperit que omple de vida el ventre virginal de Maria: "L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant, i l'anomenaran Fill de Déu" (Lluc 1,35).

És l'Esperit que, a les aigües del Jordà, baixa cap a Jesús en forma visible, com un colom (vegeu Lluc 3,22).

És l'Esperit que condueix Jesús pel desert i, ple del poder de l'Esperit, se'n torna a Galilea i anuncia amb autoritat la bona nova del Regnat de Déu.

Diu l'evangelista Joan en narrar-nos la mort de Jesús: "Llavors inclinà el cap i va lliurar l'esperit" (19,30); i diu més endavant: "un dels soldats li traspassà el costat amb un cop de llança, i a l'instant en va sortir sang i aigua" (19,34).

L'Esperit que ha acompanyat Jesús al llarg de la seva vida és lliurat, en morir, a la humanitat. I del seu costat, diuen els pares de l'Església, en neix l'Església, que des del seu començament també serà plena de l'Esperit.

Esperit de Jesús Ressuscitat. A Déu li donem el nom de Pare. De Jesús, diem que és home com nosaltres, ple de l'Esperit de Déu. Jesús ressuscitat, obrint el pas a una nova creació (cf. Gènesi 2,7), alena damunt dels deixebles i els diu: "Rebeu l'Esperit Sant" (Joan 20,22). I de l'Esperit, en la festa de la Pentecosta, se'ns en parla com d'una ventada impetuosa, una remor, unes llengües com de foc: "Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües" (Fets dels Apòstols 2,4). És l'Esperit de la unitat, tal com cantem: "L'Esperit de Déu omple l'univers: Esperit d'amor que ens guarda a tots en la unitat..."

Hem de seguir la recomanació de l'Apocalipsi: "Qui tingui orelles, que escolti què diu l'Esperit a les esglésies" (3,22). És l'Esperit que ens ha empès en aquests vint segles de travessia i ens continuarà empenyent fins al ple retrobament amb el Pare, el Fill i l'Esperit Sant.

En l'Any de la Fe recordem com fou l'Esperit qui suggerí a Joan XXIII la celebració del Concili, ara fa cinquanta anys. Per això preguem amb ell: "Renoveu al nostre temps els prodigis d'una nova Pentecosta i feu que l'Església santa, perseverant en oració unànime i incansable, amb Maria la mare de Jesús, i guiada per Pere, propagui el Regne del Salvador diví, regne de veritat i de justícia, regne d'amor i de pau. Amén".

La Santa Mare Església. La paraula "Església" vol dir: convocació o bé assemblea, congregació. L'Església és, doncs, l'assemblea dels deixebles de Jesús, convocats i units per una mateixa fe en el Pare, Fill i Esperit Sant.

La nostra fe és en Déu. En l'Església hem nascut a la fe en Déu, en el nostre baptisme, i en l'Església serem acomiadats quan s'acompleixi plenament la nostra esperança.

En el llenguatge popular diem "esglésies" als nostres "temples" (per això parlem també de l'església catedral) i parlem també de l'Església universal i de les Esglésies diocesanes.

L'Església, però, ens ha dit clarament el Concili Vaticà II, és el "Poble de Déu".

En els evangelis trobem poques vegades la paraula "església". En l'evangeli de Mateu trobem el text que ha pres més força, quan Jesús respon a Pere: "...I jo et dic que tu ets Pere; sobre aquesta pedra edificaré la meua Església..." (16,18).

I en els Fets dels Apòstols trobem aquest bell text, en el qual Pau expressa que el misteri de l'Església està embolcallat en el misteri de Déu; diu als preveres d'Efes, en el seu comiat: "Vetlleu per vosaltres mateixos i per tot el ramat, del qual l'Esperit Sant us ha fet encarregats perquè pastoreu l'Església de Déu, que ell va adquirir amb la sang del seu propi Fill" (20,28). Pau, l'apòstol, amb els preveres de la comunitat, en comunió amb el ministeri de Pere.

En els escrits de Pau, la paraula "Església" hi surt moltes vegades.

Una, Santa, Catòlica i Apostòlica.

D'aquesta Església en diem "una" (perquè és l'assemblea que confessa el Déu U), "santa" (perquè ens mena al Déu tres vegades Sant), "catòlica", és a dir, "universal" (perquè s'estén d'Orient a Occident) i "apostòlica" (perquè es fonamenta en la roca sòlida dels apòstols).

Però avui també ens plau de dir que aquesta Església ha de ser humil (no associada als poders d'aquest món), acollidora (de tots els homes i dones de bona voluntat), servidora (de tothom i, especialment, dels que més pateixen) i pobra (és a dir, testimoni de la riquesa de la fe, viscuda en comunió amb els més pobres, els sense veu, els marginats).

Les promeses baptismals es clouen dient: "Aquesta és la fe de l'Església que tots junts acabem de professar". La mare Església evoca la nostra llar, casa nostra, fins que arribem a la "vida perdurable".

